

a nss také může jen přezkoumávat, zda žal. úřad právem vyslovil, že k tomu již oprávněn nebyl.

Č. 8596.

Učitelstvo (Slovensko): * Učitelem na církevní škole ludové může být jen státní občan československý.

(Nález ze dne 10. května 1930 č. 7649.)

Prejudikatura: Boh. A 3430/24, 3669/24.

Věc: František H. v K. proti ministerstvu školství a národní osvěty o odstranění z výkonu učitelské služby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Když sdělilo min. vnitra výnosem z 23. srpna 1927, že nevyhovělo opětné žádosti st-lově za udělení čl. státního občanství, vyrozuměl o tom referát min. škol. v Bratislavě na základě výn. min. škol. z 31. srpna 1927 výnosem ze 14. září 1927 biskupský ordinariát v Trnavě se žádostí, aby st-le jako cizího státního občana »odkázal od výkonu učitelské služby« a aby se do 60 dnů postaral o zaplnění uprázdněného místa vyhovující učitelskou silou. Současně poznamenáno, že jmenovaný referát zastavuje dnem 30. září 1927 všechny požitky poskytnuté st-li vzhledem na ustanovení § 45 zák. č. 104/26 pod titulem zálohy.

O stížnosti uvážil nss takto: — — — —

Důvodem, pro který se domáhal žal. úřad u vydržovatele školy odstranění st-le z výkonu úřadu učitelského, byla skutečnost, že st-l není čl. státním občanem. Stížnost naproti tomu poukazuje na to, že st-l vyhovoval při svém zvolení a ustanovení učitelem na řím.-kat. ludové škole v K. předpisům zákona co do otázky své státní příslušnosti a že není předpisu, podle něhož by bylo lze odstraniti učitele takto doživotně ustanoveného z jeho úřadu proto, že změnou státoprávních poměrů odpadla u něho náležitost týkající se státní příslušnosti.

Nss neuznal stanovisko stížnosti důvodným.

Podle §§ 9, 10 a 11 zák. čl. XXXVIII:1868 jsou školy vydržované církvemi školami veřejnými a mají učitelé těchto škol podle § 1 zák. článku XXVII:1907 (zák. čl. XVI:1913) právní povahu veř. úředníků. § 32 posléz cit. zák. článku pak ustanovuje, že učitel na elementárních obecných školách jakékoli povahy musí při prvním trvalém ustanovení prokázati uher. státní příslušnost před škol. inspektorem a složiti předepsanou tam přísahu. Zřetelem na ustanovení § 1 zák. č. 449/19 sluší předpis ten čísti tak, že požaduje na osobách učitelských v něm zmíněných státní příslušnost čl.

Z ustanovení těchto vysvítá, že i v personálním právu učitelstva nestátních škol ludových na území býv. Uherska uzákoněna byla zásada, že jen ta osoba může být dosazena v úřad učitelský, která je příslušníkem státu a že je tedy státní občanství nezbytným předpokladem pro výkon úřadu toho. Zásada tato je jedním ze základních principů organizačních, jež vyplývají ze samé podstaty státu, a vede ve svých důsledcích k závěru, že osoba učitelská, která nemůže prokázati státní

příslušnost čsl., pozbývá způsobilosti k výkonu úřadu učitelského na církevní škole lidové.

V daném případě není mezi stranami sporu o tom, že st-l není čsl. státním občanem, z čehož podle předeslaného plyne, že ztratil i postavení své jako učitel na řím. kat. lidové škole v K. Nemá proto stížnost pravdu, vychází-li z opačného právního hlediska a snaží-li se z nedostatku pozitivní normy dovodit nepřipustnost postupu žal. úřadu.

Na tom nemůže nic změnit ani skutečnost, že st-l složil slib poslušnosti resp. služební přísahu státu našemu a že od převratu službu školskou konal a státní doplněk pobíral. St-l má tu zřejmě na mysli předpis § 2 zák. č. 64/18, podle něhož je složení slibu poslušnosti čsl. republiky jednou z podmínek prozatímního ponechání osoby učitelské v jejím úřadě. Leč z toho, že státní správa trpěla po určitou dobu, aby st-l konal úřad učitelský, neplyne, že vykonával úřad učitelský jako čsl. veř. zaměstnanec a že má býti považován v důsledku toho za čsl. stát. občana. Jsou proto vývody stížnosti, které dovozují s tohoto hlediska nezákonnost postupu žal. úřadu, nepřipadné. — — — —

Č. 8597.

Zaměstnanci veřejní: * Přednostenský přídavek soudcovský podle zák. č. 290/24 nenáleží k »vyšším požitkům« ve smyslu § 173, odst. 4 prvé věty zák. č. 103/24.

(Nález ze dne 10. května 1930 č. 7.651.)

Věc: Wolf H. v K. proti ministerstvu spravedlnosti o úpravu platů.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l byl dekretem presidia vrch. zem. soudu v Brně z 29. července 1926 převeden do nových platů zák. č. 103/26 ke dni 1. ledna 1926 tím způsobem, že byly pojaty do souhrnu požitků starých: služné dle VII/2. hodn. třídy, místní přídavek, soudcovský přídavek, jednotný drah. přídavek a odměna dle zák. č. 289/24, celkem 31.630·20 Kč, po srážce pens. příspěvku 1.280·64 Kč 30.349·56 Kč. Jako platy nové byly poukázány: základní služné 6. stupně, funkční služné VII. stupnice funkčního služného, stupeň a, jakož i činovné celkem 32.076 Kč, po srážce pens. příspěvku 1.704 Kč, peníz 30.372 Kč. Podotknuto, že se zvýší základní služné dnem 1. ledna 1927. Do tohoto dekretu nepodal st-l opravných prostředků.

Vzhledem k tomu, že byly st-li poukázány od 1. února 1926 požitky dle VI/1 hodn. třídy, byly mu výměrem presidia vrch. zem. soudu v Brně z 30. listopadu 1926 od 1. února 1926 upraveny po rozumu § 215 odst. 2 plat. zák. služební platy tím způsobem, že do souhrnu požitků starých byly pojaty: služné dle VI/1 hodn. třídy, místní přídavek, soudcovský přídavek, jednotný drah. přídavek a odměna dle zák. č. 289/24, celkem 33.917·40 Kč, po srážce pens. příspěvku 1.504·32 Kč, 32.413·08 Kč. Do souhrnu platů nových bylo pojato: základní služné 6. stupně, funkční služné VII. stupnice funkčního služného, stupeň a, jakož i činovné, celkem 32.076 Kč, po srážce pens. příspěvku 1.704 Kč, částka 30.372 Kč.